

חוק-יסוד: נשיא המדינה (תיקון מס' 3), התשנ"ו-1996*

1. תיקון סעיף 11 בחוק-יסוד: המדינה¹ (להלן – חוק היסוד), בסעיף 11(א), במקום פסקה (2) יבוא:
"2) ימלא את התפקידים שיוחדו לו בחוק-יסוד: הממשלה. לענין פיזור הכנסת והתפטרות ראש הממשלה;"
2. תיקון סעיף 12 בסעיף 12 לחוק-היסוד, במקום "זולה מסמך הקשור בכינון הממשלה" יבוא "זולת מסנך הקשור בפיזור הכנסת".
3. תחילתו של חוק-יסוד זה במועד תחילתו של חוק-יסוד: הממשלה². תחילה

שמעון פרס
ראש הממשלה

שבת וייס
יושב ראש הכנסת

* נתקבל בכנסת ביום כ"א באדר התשנ"ו (12 במרס 1996); הצעת החוק דברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2508, מיום ר' באדר התשנ"ו (26 בפברואר 1996), עמ' 562.
¹ ס"ח התשכ"ד עמ' 118; התשכ"ט עמ' 226.
² ס"ח התשנ"ב, עמ' 214; התשנ"ו, עמ' 114.

חוק-יסוד: הכנסת (תיקון מס' 23)*

1. החלפת סעיף 14 בחוק-יסוד: הכנסת¹ (להלן – חוק היסוד), במקום סעיף 14 יבוא:
"14. סדרי ישיבת הפתיחה ייקבעו בחוק, והם יבטאו את אופיה של מדינת ישראל ומורשתה".
2. החלפת סעיף 15 במקום סעיף 15 לחוק היסוד יבוא:
"15. (א) חבר הכנסת יצהיר אמונים; ואלה דברי ההצהרה:
"אני מתחייב לשמור אמונים למדינת ישראל ולמלא באמונה את שליחותי בכנסת".
(ב) סדרי ההצהרה ייקבעו בחוק".
3. בחוק הכנסת (מספר החברים בועדות), התשנ"ד-1994² –
(1) בשם החוק, המילים "מספר החברים בועדות" – יימחקו;
(2) סעיף 1 יסומן 3 ולפניו יבוא:
"ישיבת הפתיחה של הכנסת
1. (א) משפתח זקן חברי הכנסת את ישיבתה הראשונה או משקיבל לידיו את הנהלתה, יצהיר את הצהרת האמונים של חברי הכנסת.
(ב) משהצהיר זקן חברי הכנסת את הצהרת האמונים, ייקראו בפני המליאה מזמור קב"ב בתהלים וקטעים מתוך ההכרזה על הקמת מדינת ישראל, המופיעים בתוספת הראשונה.

* נתקבל בכנסת ביום כ"א באדר התשנ"ו (12 במרס 1996); הצעת החוק דברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2497, מיום כ"ט בשבט התשנ"ו (19 בפברואר 1996), עמ' 529.
¹ ס"ח התשי"ח, עמ' 69; התשנ"ו, עמ' 112.
² ס"ח התשנ"ד, עמ' 140.

(ג) זקן חברי הכנסת ישוב ויקרא את הצהרת האמונים באזני חברי הכנסת וכל אחד מחברי הכנסת יקום, בזה אחר זה, ויצהיר:

"מתחייב אני".

(ד) ישיבת הפתיחה תינעל בשירת ההימנון הלאומי "התקווה" בנוסח המובא בתוספת השניה.

2. חבר הכנסת שלא נכח בישיבת הפתיחה, או שהיה לחבר הכנסת לאחר מכן, יצהיר את הצהרת האמונים בישיבה הראשונה שבה הוא נוכח; יושב ראש הישיבה יקרא באזניו את נוסח ההצהרה, וחבר הכנסת יקום ויצהיר:

"מתחייב אני";

(3) סעיף 2 יסומן 4;

(4) בסופו יבוא:

"התוספת הראשונה"

(סעיף ו(ב))

בארץ ישראל קם העם היהודי, בה עוצבה דמותו הרוחנית, הדתית והמדינית, בה חי חיי קוממיות ממלכתית, בה יצר נכסי תרבות לאומיים וכלל-אנושיים והוריש לעולם כולו את ספר הספרים הנצחי.

מדינת ישראל תהא פתוחה לעליה יהודית ולקיבוץ גלויות; תשקוד על פיתוח הארץ לטובת כל תושביה; תהא מושתתת על יסודות החירות, הצדק והשלום לאור חזונם של נביאי ישראל; תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה כלי הברדל דת, גזע ומין; תבטיח חופש דת, מצפון, לשון, חינוך ותרבות; תשמור על המקומות הקדושים של כל הדתות.

אנו מושיטים יד שלום ושכנות טובה לכל המדינות השכנות ולעמיהן, וקוראים להם לשיתוף פעולה ועזרה הדדית, עם העם העברי העצמאי בארצו.

התוספת השניה

(סעיף ו(ד))

התקווה

עוד לא אִבְדָּה תקוֹתֵינוּ,
הַתְּקוּהָ בַת־שָׁנוֹת אֲלֵפִים,
לִהְיוֹת עִם הַפְּשִׁי בְּאַרְצֵנוּ,
אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם."

כָּל עוֹד בְּלִבְךָ פְּנִימָה
נִפְשׁ יְהוּדֵי הוֹמָיָה,
וּלְפָאֲתֵי מִזְרַח קְדִימָה
עֵין לְצִיּוֹן צוֹפִיָּה,

שמעון פרס

ראש הממשלה

שבת וייס
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה